

தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ்த் தொண்டும் - தமிழ்மொழியில் அறிவியல் சிந்தனைகள் தொடர்பான செய்திகள்

தமிழரின் அறிவியல் சிந்தனையில் குறிப்பிடத்தக்கது வானியல் பற்றிய அறிவாகும்.

தொல்காப்பியத்தின்,

"நிலம் நீர் தீ வலி விசும்போடு ஐந்தும்

கலந்த மயக்கம் ஆதலின்."

(தொல்காப்பியம், பொருள்.635) எனும் பாடலில் உலகம் ஐம்பூதங்களாகிய 'நிலம், நீர், வெப்பம், காற்று, வானம்' ஆகிய ஐந்தும் உள்ளடக்கியது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதே கருத்தை,

“மண்திணிந்த நிலனும்

நிலன் ஏந்திய விசும்பும்

விசும்பு தைவரு வளியும்

வளித்தலை இய தீரும்

தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு

ஐம்பெரும்பூதத்து இயற்கை போல்.." (புறம், 2)

எனும் புறநானூற்றுப்பாடலும் குறிப்பிடுகிறது.

15-ஆம் நூற்றாண்டில் நிக்கோலஸ்கிராப்ஸ் - ம், பிறகு கலிலியோவும் கண்டறிந்து சொன்ன "உலகம் தட்டை அல்ல, உருண்டை" என்பதை, அதற்கு பல நூற்றாண்டு முன்பே வள்ளுவர்,

"சுழன்றும் ஏர்பின்னது உலகம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலை" என்கிறார்.

வான்வெளியின் மிகப்பெரிய வின்மீனாகிய சூரியனின் முக்கியத்துவத்தை குறிப்பிடும் வகையில், "ஞாயிறு போற்றுதும்" என்கிறது சிலப்பதிகாரம்.

சூரியனைச் சுற்றியுள்ள பாதையை "ஞாயிறு வட்டம்" என்கிறது புறநானூறு -

"செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும் அஞ்ஞாயிற்றுப்

பரிப்பும பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்" - புறம், 30 தானே ஒளிவிடக்கூடிய ஞாயிற்றை நாள்மீன்' என்றும், ஞாயிறிடமிருந்து ஒளியை பெற்று பிரதிபலிக்கக் கூடியவற்றை 'கோள்மீன்' என்றும் பண்டைத்தமிழர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

திங்கள் தானே ஒளி வீசுவதில்லை என்பதை,

“மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல் காதலை வாழி மதி.”

என்ற குறட்பாவில் குறிப்பிடுகிறார் வள்ளுவர்.

இன்னொரு குறட்பாவில் (குறள், 1146), "திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று" என்று திங்கள் மறைப்பு (சந்திரகிரகணம்) பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்கள் ஞாயிறு, திங்கள் ஆகியற்றுடன் செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி என தாம் கண்டறிந்த கோள்களை சேர்த்துக் கிழமைகளாக்கி தங்கள் அன்றாட வாழ்வியலோடு இணைத்துக் கொண்டனர்.

தமிழர்கள் கோள்களின் வடிவம், நிறம், தன்மை ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

செந்நிறமாய் இருந்த கோளை, செவ்வாய் என்றனர். இன்றைய அறிவியல், செயற்கைக்கோள்கள் மூலம் அதன் நிறத்தை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

வெண்மை நிறமுடையக் கோள் வெள்ளி எனப்பட்டது. இன்று வெள்ளிக்கோளில் வெள்ளித்தாது உள்ளதை அறிவியல் ஆய்வு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

ஞாயிறு உதயத்திற்கு முன்பே வெள்ளி தோன்றி விடியலை உணர்த்துவதால் இதனை தமிழர் 'விடிவெள்ளி' என்றனர்.

அன்று புதிதாகக் கண்டறியப்பட்ட கோள் புதன் என்ற காரணப் பெயர் பெற்றது. புதிதாக அறிந்ததால் "அறிவன்" எனும் பெயரும் அதற்கு உண்டு.

'வியா' என்றால் பெரிய, அகன்ற எனப் பொருள். வானில் பெரிய கோளானது வியாழன் என்றழைக்கப்பட்டது.

சனிக்கோளை 'காரிக்கோள்' என்றனர். இக்கோளில் கந்தகம் இருப்பதாக தற்போது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

தூமகேது என்பது வால்நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கும் சொல். தமிழ் இலக்கியங்களில் தூமகேது பற்றிய குறிப்புகள் காணக்கிடைக்கின்றன.

ஓட்டுனர் இல்லாத விமானம் புறநானூற்றில் (புறம், 27:8) “வலவன் ஏவா வானவூர்தி” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது தமிழரின் அறிவியற் சிந்தனைக்கு சான்று. (வலவன் - வானவூர்தி ஓட்டுகிறவன்)